

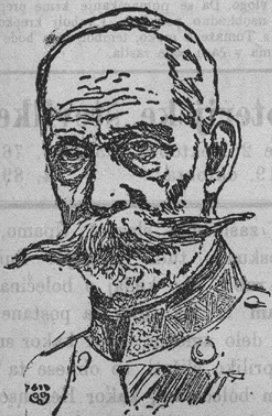
trajajo slovenski katoličani za nekako veselo ... Mi sami smo se v tej zadevi na strankarsko stališče postavili; vodilo nas je, da glasujemo naprej, vedno domače avstrijske načelo. Zato ker ne tulimo „živio Srbi“ „Balgari“, nam očitajo slovenski listi in lističi, da „potegujemo za Turke“. V „Slovenskem narodni“ preobrača Lesničar svoje kozolce in nas opozarja v znanem tonu slovenske inteligence; pravi, da naj naš urednik nabere svoje stiske in naj jih kot prostovoljce pelje Turkom na pomoč. No, prijatelj Lesničar, zakaj pa ti ne storiš? Ti biješ krvave bitke na polju in zmagaš v restavraciji „narodnega doma“. Zakaj pa ti ne zbereš vse tiste falirane pesnike in pesnike in advokate, ki tvorijo jedro narodne stranke? In jih ne odpelješ na balkanski jug? Vas bi se Tarki gotovo prestrašili, zaradi tega, ker so antialkoholiki ... Istotako nas napada „Straža“ in nas psuje zopet na zani olikani način tiste propale gospode, ki slovensko ljudstvo le molzna krava in ki zločin celo vero v svoje umazane namene. Mi se ne za klerikalne ne za narodnjaške psovke obdajali. Ali sredi tega bojnega dirindaja se nam zdi potrebno, pojasniti v javnosti svoje stališče, ki je obenem avstrijsko stališče.

Že zadnjič smo naglašali, da se ne gre tu nobeno versko stvar in še manj za versko vprašanje, najmanj pa za katoliško vojno. Krščanska vera je najslabši izgovor za prelivanje krvi na balkanu. Farški vojni hujšakci, ki imajo menda neverno zadoščenje, ako se tisoči nedolžnih v svoji krvi valjajo, naj bi pomislili, da je kajenje zoper božjo zapoved. Sicer pa je tudi to veliko krščanskih Turkov. In balkanski narodi vendar niso vsi rimsko-katoliški; namrečno: kot pravoslavni zametujejo in zaničujejo peče in so strupeni sovražniki „edino izveljavljene cerkve“. Za kakšno vero se gre torej? Balkanskim kraljem, med katerimi ima svetovskri Peter najznačilnejšo preteklost, se gre le za tisto „vero“, ki jo dikтира žep. Kar pa govorijo slovenski listi o kulturi balkanskih narodov, je naravnost smešno. Črnogorci so grdi lenuhov, ki pustijo sužensko vzgojo ženske zase delati in pri katerih je vsak vsiljeni ropar „junak“. Niti svojega kralja Niti si ne morejo sami plačati, tako da živi ta „junak“ od beraških „trinkgeldov“, ki mu jih dajejo druge države. In kultura na Srbskem? Narod, ki umori hladnokrvno svojega kralja, ki mrtvo truplo umorjene kraljice skozi okno na tlak kakor crkveno mrhovino, ki povzdiguje mornilce in posadi pravega inspiratorja zločina na krvavi prestol, — tak narod naj bi bil „kulturen“? A pustimo to!

Zakaj se torej gre? Dve stvari so mogoče: balkanske države Turčijo popolnoma preamajo in jo na ta način iz Evrope potisnejo, —

Nadvojvoda Rainer.

Nadvojvoda Rainer je v Badenu pri Dunaju na pljučnici obolel, kar je pri njegovi starosti zelo nevarno. Kakor znano je nadvojvoda Rainer najstarejši član naše cesarske družine. Rojen



Erzherzog Rainer v. Österreich

leta 1827 v Milanu. Splošno priljubljeni nadvojvoda je zlasti dobrohotni podpornik in zaščitnik znanosti. Zato je tudi imenovan za častnega doktorja in člana raznih visokih šol.

ali pa da ostane Turčija končno zmagovita. Ako bi balkanski narodi zmagali, hoteli bi si plen razdeliti. Uresničiti bi hoteli mogoče jugoslovanske države, povečane z dosedanjimi deli Turčije. Mislimo, da nam ni treba posebej povdarjati, da bi bila taka preureditev balkanskih držav velikanska nevarnost za avstro-ogrsko monarhijo. Če Srbi sami ob sebi so od nekdanj strupeni sovražniki naše monarhije in ni še dolgo, odkar bi bil skoraj započel krvavi boj z njimi. Avstrija in z njo tudi druge velevalsti ne more dopustiti, da bi balkanski narodi z mečem razsekali balkanski zemljevid. Zato zmaga balkanskih narodov ni v interesu naše države — in zato smo tudi mi upali, da bodo Turki odbili neopravičeni napad. V slučaju turške zmage bi namreč ostale balkanske meje nespremenjene in bi torej bila popolna sigurnost dana, da ne boje treba naši državi z mečem nastopiti. Danes pa ničesar ne vemo.

To je podlaga našega „prijateljstva za Turke“. Sicer pa vojna odločitev še ni padla in bogve, li se ne boje „jugoslovansko“ veselje prav kmalu v jok spremenilo.

Zakaj pa se slovenski voditelji za balkanske narode divje narode potegujejo? Zakaj delajo ravno nasprotno vsemu, kar bi Avstriji koristilo? Ker si upajo od zmage balkanskih narodov hitreje uresničenje svojega protiaustrijskega cilja. Ali niso začasa srbske vojne nevarnosti v Ljubljani „živio Srbija“ vpili? In danes povedo tudi klerikalci s svojimi „trialisničnimi“ idejami, da hočejo avstrijske kronovine raztrgati in avstrijsko ustavo med staro železje vreči. Slovensko ljudstvo pa prvakom obeh strank ne boje na tej poti sledilo!

Prvaki se torej navdušujejo za balkanske narode, ker so v dnu svoje duše protiaustrijskega mišljenja. Mi pa stojimo na stališču, da se sme Avstrijele za Avstrijo potegovati.

Punktum!

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 40

Novice.

Naš koledar izšel.

Splošno priljubljeni „Štajerčevi“ kmetški koledar za leto 1913 je v svojem VI. letniku ravno izšel in sicer v ednaki obliki ter velikosti. V koledarju je tudi na 144 straneh razdeljenih cela vrsta lepih in zanimivih slik. Vsebinska je zopet taka, da bo gotovo sleherni čitatelj zadovoljen. Uredništvo se je oziralo ravnokot na praktične potrebe in podučne članke, kakor na zabavne in pripovedne stvari. Vsebinska koledarja je sledeča: 1. Leto 1913 (Neednaki katoliški prazniki; znamenje za lune krajce; nebeška znamenja; deželni patroni; cesarska rodbina; avstro-ogrsko deželne barve; vladarji v Evropi). — 2. Kalendarij (z zapisniki). — 3. Uvodne besede. — 4. V gluhem zakotju (povest) malorusko spisal Bogdan Lepki, poslovenil Podravske. Ta krasna povest iz kmetškega življenja bo gotovo splošno zanimala. — 5. Racijonelni čebelar, spisal Alojzij Križanič v Veliki Nedelji. — 6. Zaradi ženske, črtica iz korških gora, spisal Hans Lindner. — 7. Otroška modrost (o veri, o vojski, o davkih, o pijančevanju), spisal rusko Lev N. Tolstoj (jako fini spis največjega tega ruskega pisatelja). — 8. Borov plot (Kieferzaun), spisal Alojzij Križanič v Veliki Nedelji. — 9. Krasota pastirskega življenja (nežna povestica), spisal Josef Pekornig. — 10. Premikanje prebivalstva po izidu ljudskega štetja, spisal dr. Oton Wittschleben. — 11. Človek in žival, spisal prelat dr. Weitbrecht. — 12. Smešnice. — 13. Zelo priporočljiva uporaba kuhinega sa-

du, spisal R. Dolenc. — 14. Ne zamujajmo zimskega časa, spisal V. Holz. — 15. Resnice, spisal Emanuel Wertheimer. — 16. Zavrelka, spisal c. k. vinarški nadzornik A. Skalicky. — 17. Vol in mravlje, spisal Juhani Aho. — 18. Prva pomoč pri nakrat nastopivši bolezn. — 19. Po begu za delom, iz ameriških črtic Viljema Heydrich. — 20. Iz živalskega življenja, po listu „Der Tierfreund“. — 21. Požeruh, vojaška šalivka. — 22. Varstvo konjev. — 23. Zmés, iz raznih listov nabrano. — 24. Iz našega Ptujja, k slikam koledarja. — 25. Zopet nekaj napredne pridige, spisal „Štajerčevi“ Pratikar. — 26. Politična šala, k sliki. — 27. Zažvižgaj, bič! (pesen) spisal Tebničmar. — 28. Sejmi na Štajerskem in Koroskem. — 29. Poštne, brzojav in koleki; tarifa poštne nakaznice, tarifa denarnih pisem, tarifa vozne pošte, telegrami, seznamek sejmov v Ptujju, tarifa za koleke. — 30. Oglasi. — Cena koledarja je 60 vinarjev, s poštnino vred pa 70 vinarjev. Najbolje je, ako se pri naročbi pošlje denar ali pa marke naprej. Kdor vzame 10 koledarjev, dobi enega zastoj. Vsa naročila je vpsolati na upravnništvo „Štajerca“.

Priloga. Današnji številki „Štajerca“ je dodan propekt pratičnem gnojenju travnikov, na katerega cenjene čitatelje prav toplo opozarjamo.

SUKNA

in modno blago za gospode in gospe priporočila izvozna hiša 140

Prokop Skorkovsky in sin

v Ljubljani na Češkem.

Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

ZE FIRE

Iz Spodnje-Stajerskega.

Veliki požar. Pretekli torek popoldne je skoraj cela vas sv. Kungota pri Ebensfeldn v ptujskem okraju pogorela. Vladal je viharju podobni veter. Vaški možje so bili večinoma pri neki licitaciji v bližini. Kar nakrat je v prvem hramu poleg cerkvice pričelo goreti. In v par minutah stala je že vsa vas v ognju. Bilo je naravnost grozno. Vbogi ljudje so komaj življenje rešili, pohištvo, orodje, krma, žitje, ves pridelek leta, mnogo svinj in perutnine je zgorelo. Več oseb je pridobilo težke opekline. Skupno je pogorelo 17 hiš in vsa k njimi spadajoča gospodarska poslopja. Ptujška požarna bramba je izredno hitro prihitela pod vodstvom „zugsführerja“ g. Reisinger. A pomagati ni bilo mogoče, ker v celivasi primerne vode ni. Najboljša požarna bramba in najboljši gasilci ne morejo ničesar storiti, ako nimajo vode! Škoda, ki je nastala vsled tega požara, je velika, in žalibog je zavarovanje prizadetih posestnikov le majhno. Ogenj nastal je baje s tem, da so se otroci z žigalicami igrali. — K temu požaru moramo še par besed pristaviti. Prvič

Od vojne.

Kakor znano ima glavno povelje čez bulgarsko armado kralj Ferdinand sam, Seveda je to le ime. V resnici namreč pelje glavno povelje general Sawow, ki je obenem duševni vodja vseh proti Turčiji se bojujočih



General Sawow

držav. Generalissimus Sawow bil je l. 1858 rojen in se je na Ruskem izobražil. Udeležil se je tudi bulgarske vojne proti Srbiji in je pozneje bulgarsko armado izvrstno organiziral.